

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

9. An post Decretum Urbani VIII. Regulares habeant aliquod priuilegium, cuius vigore possint hodie, vt, olim, reducere Missas ad minorem numerum? Et breuiter discuritur, quod dato quod esset tale ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

2 Tract. I. De Celebrat. Missarum.

tom. 1. quest. 41. art. 2.4. Rodriq. tom. 1. quest. 43. art. 13. Nauarr. cap. 15. num. 138. & alij. Ratio est, quia Episcopi id facere possunt ex iure communi, neque quoad eos Conc. statuit ius nouum, sed statuit antiquum seruari; quo verò ad Abbates & Generales, ius nouum constituit. Ergo, &c.

RESOL. V.

An predicta facultas moderandi Missas comprehendat etiam anniuersaria, & officia pro defunctis? Ex p. 2. tract. 14. Refol. 5.

Sup. hoc in Ref. seq. & i. fra in Ref. 11. cursum in principio.

§. 1. **A**ffirmatiuè respondet sacra Congregatio Archiepiscopo Neapolitano, vt Garfias de benefic. tom. 1. part. 7. cap. 1. n. 13. Naldus in summa, verb. Missa, n. 10. Galletus in Margarita casuum conscientia, vers. Missa, n. 4. Riccius in praxi, part. 1. refol. 341. n. 2. Piafeci in praxi Episcop. part. 2. cap. 3. n. 15. & Stephanus Quaranta in summa Bullarij, verb. Missa, & alij tradiderunt.

RESOL. VI.

An prohibitio moderandi Missas facta Episcopis in Decreto de celebratione Missarum, comprehendat etiam anniuersaria, & officia defunctorum? Ex part. 6. tr. 7. & Miscell. 2. Refol. 40.

Sup. hoc in Ref. præterita, & infra ex doctrina Refol. 11. in principio.

§. 1. **A**ffirmatiuè respondet Ioannes Anton. Nouarius in summa Bullarum, tit. de Missar. celebratione, n. 8. vbi sic ait. Ampliatur tertio, vt predicta prohibitio moderandi Missas comprehendat etiam anniuersaria & officia pro defunctis, & respondisse sacram Congregationem Eminentissimorum Cardinalium N. Archiepiscopo Neapolitano testatur Garfias, Naldus, Riccius, & Piafeci. Ita Nouarius. 2. Sed nouissimè aduersus illum insurgit Merolla tom. 3. disp. 7. cap. 5. dub. 16. n. 389. nam supra citati Doctores non loquuntur de supradicta prohibitione Urbani VIII. sed de concessione facta Episcopis à Tridentino, vt possint reducere numerum Missarum; & dicunt in ea etiam includi anniuersaria, & officia pro defunctis. Et hoc declarant sacra Congregatio; & probatur manifestè: nam omnes Doctores ab ipso allegati scriperunt antequam fieret hæc prohibitio ab Urbano, vt clarè patet. Vtrum verò dicta ampliatio benè adaptetur huic prohibitioni, ita vt extendatur ad anniuersaria & officia defunctorum, probabilius existimo non extendi, saltem quoad officia defunctorum. Et ratio est, quia hæc prohibitio est correctoria iuris communis, (Concilium enim Tridentinum ius commune constituit) ergo non est extendenda ultra casum, in quo loquitur; quia correctio legum est odiosa: cum ergo loquatur tantum de reductione Missarum, vt ex se patet, non erit extendenda ad officia mortuorum, quæ Missæ non sunt.

RESOL. VII.

Quanam facultas per Decreta Sacra Congregationis de celebratione Missarum sublata sit Episcopis, & Generalibus Religionum, & Ordinum reuocandi Missas ad minorem numerum? Ex part. 6. tr. 6. & Miscell. 1. Refol. 10.

Sup. hoc supra in Ref. 2. cursum in fi.

§. 1. **R**esolutio huius difficultatis pendet ex intelligentia verborum sacre Congregatio-

nis ibi, Ac primò districte prohibet, &c. Sed secundum Marchinum de Sacram. Ordinis tract. 3. part. 2. cap. 1. num. 31. per dicta verba non censetur reuocatum privilegium moderandi Missas, & anniuersaria, & officia ante Tridentinum relicta, quorum maximus numerus: nam Decretum supradictum Sanctissimi D. N. Urbani prohibet eam solam Missarum reductionem, quæ post Tridentinum acceptata fuerunt, & contimè notatur in Synodo Florentina sub die 18. Maij 1627. §. 3. de Missar. celeb. & satis declarat illa verba Decreti; aut post Concilium imposita. Deinde non videtur per hoc decretum derogatum Episcopis, quæ possint moderandi Missas alicui Ecclesie relictas, non tamen ob tenuitatem Eleemosynæ ab eadem Ecclesia acceptatas: nam Decretum hoc loquitur manifestè de oneribus Missarum impositis; non est autem onus impositum nisi post acceptationem, & actus eiusdem sola est, vt numerus Missarum redactus & acceptatus adimpleatur. Quare ante acceptationem non abstulit Episcopis facultatem, quæ illi de iure communi competeat, alterandi & moderandi eas Missas. Et ita sentit Marchinus re cum multis viris doctis communicata, saluo tamen meliori iudicio, ait ipse, & sub censura Ecclesie.

RESOL. VIII.

An per Decreta Sacra Congregationis fuerint reuocata privilegia Regularium circa legata Missarum. Ex part. 6. tract. 6. & Miscell. 1. Ref. 11.

§. 1. **R**espondeo affirmatiuè, vt patet in illis verbis Philiberti Marchini de Sacramento Ordinis tr. 3. part. 2. cap. 20. n. 7. quod post euulgata dicta decreta Sanctissimi D. N. Urbani VIII. die 13. Iulij 1626. ad petitionem Deodati Lomellini Procuratoris Generalis Minimorum S. Francisci de Paula, concessit Fratribus eiusdem Ordinis Cœnobij Ianuensis, vt legata Missarum perpetua & oneri annexo impatia ad rationem quinquaginta scutorum monetæ Romanæ pro quolibet Missa quotidiana reducerentur: decernique per celebrationem Missarum sic redactarum saluti animarum eorum, quorum intentione Missæ sic redactæ fundatæ fuerunt, suffragari, perinde ac si illæ verè realiter, & cum effectu celebrarentur: dictæque domus correctorem, & fratres desuper à quoquam quouis auctoritate molestari, perturbari, vel inquietari non posse. Et hoc privilegium assero Peyrinum ego alibi etiam notavi, quo quidem in pari causa, vt docet rectè Marchinus per communicationem, non modò alia eiusdem Ordinis domus, sed etiam aliarum Religionum familiarum, quæ communicant in predictis privilegiis perfruuntur.

RESOL. IX.

An post Decretum Urbani VIII. Regulares habeant aliquod privilegium, cuius vigore possint hodie, vt olim reducere Missas ad minorem numerum? Et breuiter discutitur, quod dato esset tale privilegium pro Minimis, & Minoribus, an talis gratia aliis Religionibus per communicationem suffragari possit. Ex p. 10. tract. 16. & Miscell. 6. Ref. 67.

§. 1. **E**X Marchino, & Peyrino ego olim decretum concessisse, die 13. Iulij 1626. Fratribus Minimis Cœnobij Ianuensis, vt legata perpetua Missarum

Missarum, & oneribus imparia reducere possint ad rationem quinquaginta scutorum monetæ Romanæ pro qualibet Missa quotidiana. Quo privilegio per communicationem pariter fruuntur & aliæ domus eiusdem Ordinis, & aliæ Religiones, quæ communicant in privilegiis. Et ita hanc sententiam præter Caspensem à me alibi adductam docuerunt etiam Petr. Marchant. in Trib. Sacr. tom. 2. tr. 2. p. 2. tit. 4. q. 2. resol. 5. Garcias in Sum. Theol. Mor. tract. 3. diff. 10. lib. 4. n. 22. Pellizzarius in Man. tom. 2. tract. 6. c. 3. n. 8 & me citato P. Lugo de Sacr. lib. 5. c. 12. q. 9. n. 96.

2. Verùm hanc opinionem acriter impugnat Pater Magister Lezana in Sum. Q. Q. Regul. tom. 4. verb. Missa num. 31. quia secundum Praxim Religionum, gratia concessa per Breuia particularia à Summo Pontifice, vel Sede Apostolica alicui domui, vel Conventui non solent communicari aliis, neque eiusdem, neque diversæ Religionis domibus, aliàs magna confusio, & absurda inde sequerentur; sed etiam quia Pontifex in dictis literis non concedit facultatem reducendi talia onera Missarum, sed ipse ea reducit de consilio Dominorum Cardinalium Congregationis Concilij. Si autem hoc factum Pontificis communicaretur aliis Religionibus habentibus communicationem cum Minimis, procul dubio non esset ipsis necessarium recurrere pro talium onerum reductione ad Sedem Apostolicam, sed uti hac reductione, & innumeris aliis, quæ quotidie fiunt ab eadem Sede, quod est absurdum, & contra quotidianam experientiam, quæ constat, omnes Religiones solitas esse recurrere ad sacram Congregationem singulis vicibus pro similibus reductionibus. Similiter, si talis gratia suffragati posset aliis Religionibus, etiam dici posset, quod cum sacra Congregatio concedit facultatem alicui Religioni faciendi, v. g. aliquam alienationem, vendendi scilicet aliquam vineam, vel domum, posset aliæ Religiones propter communicationem privilegiorum uti ipsa, quod est absurdum.

3. Unde ex his, non obstante autoritate Peyrini, Marchini, Caspensis, Marchantij, Garcie Pellizzarij & Lugo ubi supra, ego nunc sententiæ Patris Lezanae adhaereo, & quidem nimis me urget stylus Curie Romanæ contra sententiam adductam, & contra Doctores citatos.

4. Nec obstat aliud privilegium Urbani VIII. concessum Fratribus Minoribus; nam ad summum, ut observat Tamburinus de Sacr. Missa lib. 3. cap. 1. §. 4. n. 17. esto propter reductionem Missarum quotidianarum illi non obligarentur ad Pontificem confugere: obligarentur tamen propter alias reductiones non quotidianas, & quando reductio instat, ut fiat extra Capitulum. Adde concessionem dictam solum loqui de reductione faciendi in primo Capitulo, & non amplius; quare si occurrat faciendi alia reductio post illud Capitulum, certe ad sanctam Sedem erit recurrendum.

5. Caveant igitur Regulares à sententia Marchini, & aliorum; nam Praxis Romanæ Curie demonstrat, illos debere pro reductione Missarum ad sanctam Sedem recurrere, ut re vera in casu contingenti recurrant omnes Regulares.

RESOL. X.

An Generales Religionum possint dispensare, ut certarum Missarum cum multis collectis celebratione, plurium Missarum oneribus Regulares subditis satisfaciant? Ex part. 2. tract. 14. Ref. 6.

§. 1. Respondeo, quod hoc licitum erat, ut observavit Rodriguez tom. 1. q. 43. art. 13. Bartholomæus ab Angelis in exam. Confess. dial. 5. §. 764. Tom. 11.

Fraxinellus de Sacerd. oblig. sect. 7. §. 9. & Confertius ait, ex privilegio Iulij II. & Leonis X. potuisse Regulares, ex dispensatione Generalis unius Missæ celebratione, cum novem collectis, vel inferioris numeri satisfacere pro novem Missis, etiam si specialiter de Requiem, vel de aliis Sanctis dicenda fuissent. Sed modò facta Congregatio in supradicta Bulla §. 4. revocatur familia privilegia, & indulta. Ergo, &c.

RESOL. XI.

An Superiores Regulares possint reducere Missas ad minorem summam?

Et an Regulares satisfacere queant plurimis Missis debitis per unam Missam, additis in ea tot commemorationibus, quot Missæ debite erant dicenda? Ex p. 1. tract. 2. & Miscell. 2. Ref. 4.

§. 1. Circa hanc difficultatem Brunus part. 2. tr. 8. cap. 1. prop. 8. & 9. asserit, quod possunt Generales Regularium ex causa reducere ad minorem numerum Missas, quæ vocantur Missæ dotationum, & anniverfariorum, non solum in capitulis Generalibus, & Provincialibus, sed etiam extra illa. Deinde addit, quod Prælati generales possunt dispensando facere, ut subditi Regulares satisfacere queant pluribus Missis debitis per unam Missam additis in ea tot commemorationibus, quot Missæ debite erant dicenda: possuntque suam facultatem ad id faciendum aliis committere. Et hoc ex privilegio Leonis X. & Martini V. quod huius tenoris est: De cætero perpetuis futuris temporibus possint in vna Missa facere commemorationes novem, quæ satisfaciunt ex Apostolica dispositione pro 9. Missis debitis, vel minorem numerum descendendo, qui etiam satisfaciunt pro tot Missis præmissis, quot sicut commemorationes; & quidem tam plenè, ut conscientia eorum penitus exonerentur à promissionibus, & fidelibus tantoperè suffragantur, ac si diversis diebus integraliter Missas impositas sigillatim celebrassent: Quid clarius? Quod quidem privilegium valere non solum pro Missis receptis; verum etiam pro recipiendis, cum verba privilegij sint absoluta, & abstrahant à differentiis temporis, ut considerant, parebit: quod confirmatur ex verbis, quæ præfati privilegij verba præcedunt, in quibus expressè habentur; Ut commemorationes dictæ suffragantur fidelibus, qui dederint elemosynas pro Missis dicendis, vel quos in posterum dare contigerit. Deinde subiungit: Ut Generalis dispense pro Missis dicendis, &c. iuxta tenorem præhabitu, &c. Et quod possit hanc facultatem Generalis aliis committere, probat, quia hæc gratia facta est potissimum Ordinibus Regularibus, deinde persona Generalis tanquam prima; per quam ad alia sui Ordinis membra, ad eam postea influendam, diffundi debet, qui autem per alium facit per seipsum facere videtur. Secundò, quia omnis potestas ordinaria est delegabilis, hæc autem est ordinaria, utpotè in perpetuum concessa, & officio perpetuo annexa. Nec objicias, quod hæc potestas est extraordinaria; nam licet ita se habeat, sitque potestas delegata, est tamen subdelegabilis potestas delegata, quando datur à supremo Principe delegatis ad univèrsitatem causarum, cuiusmodi est hæc, quæ à Papa concessa est in usum reducenda, iuxta usum potestatis cuiuslibet Generalis, ut constat ex cap. fin. de offic. deleg. & ex cap. cum causam, de appel. Non objicias secundò, electam fuisse personam indistinctam, & iudicium; nam respondebitur non ita esse, quando eligitur persona incognita, & indeterminata; nisi per qualitatem futuram, sicut in hoc privilegio.

Sup. hac doctrina supra in Ref. 4. §. & 6.

Sup. hoc in Ref. præterita.

Sup. hoc ibid.

ON
II